

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U BJELOVARU
Stalna služba u Pakracu
Pakrac, Trg Pape Ivana Pavla II br. 1

Posl. br. P-483/2024-27.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru, Stalna služba u Pakracu, po sucu Matiji Stokiću kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Dejana Husajna, Križevci, Ulica Stjepana Radića 5, OIB: 76751844053, zastupanog po punomoćniku Ivanu Vukoviću, odvjetniku iz Križevaca, OIB: 20501067107, protiv tuženika OTP banke d.d., Split, Ulica Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Vukina & Partneri d.o.o., Zagreb, OIB: 95868917219, radi utvrđenja ništetnosti i radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 3. rujna 2026. u nazočnosti tužitelja i njegovog punomoćnika, te punomoćnika tuženika odvjetnika Frana Majića, na ročištu 16. listopada 2026. uz javno objavljivanje

p r e s u d i o j e

I. Odbijaju se kao neosnovani tužbeni zahtjevi koji glase:

"Utvrđuje se da su ništetne odredbe čl. 5.2. i 9.2. Ugovora o kreditu broj 51144/07 zaključenog dana 29.5.2007. godine između tužitelja Dejana Husajna, Križevci, S. Radića 5, OIB: 76751844053, kao i korisnika kredita i prednika tuženika SOCIETE GENERALE- SPLITSKA BANKA d.d., kao kreditora, kao kreditora, u dijelu u kojem je iskazana promjenjivost kamatne stope sukladno jednostranoj odluci kreditora.

Nalaže se tuženiku OTP BANKA d.d., Split, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833 da tužitelju Dejanu Husajna, Križevci, S. Radića 5, OIB: 76751844053, isplati preplaćeni iznos s osnove promjenjive kamatne stope u ukupnom iznosu od 684,18 EUR zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku do dana 31. 7. 2015. godine po stopi zatezne kamate određene za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od dana 1. 8. 2015. godine do dana 31. 12. 2022. godine po stopi zatezne kamate određene uvećanjem prosječne kamatne stope za stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena,

sukladno čl.29.st.2. i 8. ZOO-a, a od dana 1. 1. 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a koje kamate teku kako slijedi:

- na iznos od 36,52 eura od dana 10.6.2008 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 36,52 eura od dana 10.7.2008 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 36,52 eura od dana 10.8.2008 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 36,52 eura od dana 10.9.2008 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 36,52 eura od dana 10.10.2008 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 36,52 eura od dana 10.11.2008 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 36,52 eura od dana 10.12.2008 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 7,58 eura od dana 10.1.2009 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 7,58 eura od dana 10.2.2009 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 7,58 eura od dana 10.3.2009 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 7,58 eura od dana 10.4.2009 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 7,58 eura od dana 10.5.2009 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 7,58 eura od dana 10.6.2009 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 7,58 eura od dana 10.7.2009 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.8.2009 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.9.2009 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.10.2009 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.11.2009 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.12.2009 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.1.2010 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.2.2010 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.3.2010 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.4.2010 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.5.2010 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.6.2010 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.7.2010 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.8.2010 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.9.2010 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.10.2010 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.11.2010 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.12.2010 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.1.2011 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.2.2011 .g. do potpune isplate,
 - na iznos od 18,78 eura od dana 10.3.2011 .g. do potpune isplate,
- sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi parnične troškove u iznosu od 1.250,00 (tisuću-dvjesto-pedeset) EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom 16. listopada 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Dejan Husajna podnio je 30. svibnja 2024. tužbu protiv tuženika OTP Banka d.d. radi utvrđenja ništetnosti i isplate. U tužbi navodi u bitnome da su 29. svibnja 2007. tužitelj i prednik tuženika SOCIETE GENERALE-SPLITSKA BANKA d.d. sklopili su ugovor o kreditu broj 51144/07 koji je solemniziran kod javnog bilježnika, da je tim ugovorom tuženik odobrio i isplatio tužitelju kredit u iznosu od 180.000,00 kuna, da je odredbama čl.5.2. ugovorena promjenjiva kamatna stopa, a odredbama čl.9.2. da se promjenjiva kamatna stopa utvrđuje i mijenja sukladno jednostranoj odluci tuženika, da je tuženik ugovor sastavio unaprijed kao formulirani standardizirani obrazac na način da je uglavio nepoštene ugovorne i ništetnom odredbe o promjeni kamatne stope po jednostranoj odluci same banke bez navođenja ikakvih, a još manje jasnih i provjerljivih parametara na koji način će se kamata mijenjati, da je povećanje kamatne stope utemeljeno na jednostranoj odluci Uprave banke, a što je jasno vidljivo i iz obavijesti o promjeni kamatne stope, da takva odluka koja nije podložna nikakvoj kontroli, niti ugovorne strane, niti neke treće nepristrane strane ili tijela, da time tuženik ugovorenu kamatnu stopu koja prema izričitoj odredbi čl.1022. ZOO-a čini bitan sastojak ugovora o kreditu mijenja samovoljno bez ikakve suglasnosti tužitelja ignorirajući ga pritom kao ravnopravnu ugovornu stranu, da je kamatna stopa u trenutku sklapanja ugovora iznosila 9,20% godišnje da bi se ista kasnije mijenjala i rasla na 12,09 % godišnje, pa bila 9,69% godišnje i konačno porasla na 10,69% godišnje, sve dok tužitelj nije prijevremeno otplatio kredit, da su ugovor o kreditu tužitelj i tuženik sklopili na unaprijed formuliranom standardiziranom obrascu te se temeljem zakonske presumpcije ima uzeti da se radi o unaprijed formuliranim ugovornim odredbama o kojima stranke nisu pregovarale te je bila riječ o gotovom bankarskom "proizvodu", da je na taj način ugovorena u članku 5.2. ugovora o kreditu promjenjivost kamatne stope, a člankom 9.2. je ugovoreno da je promjenjiva sukladno jednostranom aktu - odluci banke bez ikakve mogućnosti da korisnik kredita prigovori opravdanosti povećanja iste, da je u Zakonu o zaštiti potrošača 2003. (dalje: ZZP) propisano da se odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjestnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, da je odredbama članka 82. ZZP utvrđeno koje se odredbe mogu smatrati nepoštenima, a primjenjivo na konkretan slučaj to su: odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja ugovorne odredbe bez valjanog, ugovorom predviđenog razloga, odredba kojom se potrošač obvezuje na ispunjenje ugovorne činidbe, dok je ispunjenje obveze trgovca uvjetovano okolnošću čije ispunjenje ovisi isključivo o volji trgovca, odredba kojom se potrošačima nameću određene obveze, a da potrošač prije sklapanja ugovora nije bio u mogućnosti upoznati se s tom odredbom, da je nepoštena ugovorna odredba ništetna, da je kamatna stopa koja se mijenja odlukom banke ništetna jer se radi o neodredivoj činidbi, što je detaljno propisano člancima 269. do 272. Zakona o obveznim odnosima da je odredbama članka 270. ZOO propisano je da je ugovor ništetan u slučaju da je činidba neodređena ili neodrediva, a odredbama članka 272. ZOO propisano je da je činidba određiva u slučaju da ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti ili su strane ostavile trećoj strani da je odredi,

dakle, ništetna je odredba po kojoj je jednoj od ugovornih strana ostavljeno da određuje činidbu, da je naknadno određivanje moguće samo ukoliko to obavlja treća strana, u suprotnom činidba mora biti određena u samom ugovoru, da je iz sporne ugovorne odredbe vidljivo da visina kamatne stope nije određena niti određiva, da je tužitelj u ugovorni odnos s tuženikom pristupio s načelom povjerenja i u trenutku sklapanja ugovora nije imao razloga posumnjati u namjere tuženika pa je s povjerenjem prihvatio nepotpune i površne informacije koje mu je tuženik pružio u predugovornoj i ugovornoj fazi sklapanja ugovora, da tuženik tužitelju nije prezentirao nikakav poseban rizik i upozorenje o tome da će doći do povećanja kamatne stope već štoviše, tužitelju je prezentirano da do povišenja kamatne stope neće dolaziti već da će ista samo padati, dakle, izostalo je potpuno informiranje tužitelja, da je isključivi kreator svih usluga i njihovog sadržaja i cijena bio tuženik koji je opet sam na temelju svojih kriterija određivao je li tužitelj kreditno sposoban, pa tužitelj predlaže da nakon provedenog postupka sud donese presudu kojom će: (1.) utvrditi da su ništetne odredbe čl. 5.2. i 9.2. predmetnog ugovora o kreditu u dijelu u kojemu je iskazana promjenjivost kamatne stope sukladno jednostranoj odluci kreditora, (2.) naložiti tuženiku da tužitelju isplati preplaćeni iznos s osnove promjenjive kamatne stope u ukupnom iznosu od 684,18 EUR zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku na pojedinačne mjesečne razlike rata kredita, te (3.) naložiti tuženiku da mu naknadi troškove parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana donošenja presude pa do isplate.

2. U odgovoru na tužbu danom u podnesku od 7. kolovoza 2024. tuženik je osporio tužiteljev status potrošača u smislu Zakona o zaštiti potrošača koji definira da je potrošač „svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti“, da je tužitelj dužan dokazati svojstvo potrošača, da se primjenjuje tumačenje zastare iz odluke VTS br. PŽ-2637/2023 od 9. travnja 2024. za tražbine stjecanja bez osnove iz ne-potrošačkih ugovora, odnosno primjenjuje se zastarni rok od 5 godina od dana kada je tužitelj izvršio svaku pojedinu uplatu, da je tužitelj zadnju uplatu izvršio 11. ožujka 2011. a tužbu je podnio 29. svibnja 2024. odnosno nakon isteka roka od pet godina od uplate, da presude donesene u kolektivnom sporu koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu posl. br. P-1401/12 nisu primjenjive jer se radi o ugovoru o kreditu HRK, da je tužitelj u slučaju sumnje u valjanost ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, bio ovlašten u roku od 5 godina od pravomoćnosti te presude u kolektivnom sporu pokrenuti postupak radi utvrđenja ništetnosti analognih odredbi svog ugovora o kreditu, a kako je podnio tužbu nakon isteka pet godina od pravomoćnosti presude Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/2012 u dijelu koji se odnosi na utvrđenje ništetnosti odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, odnosno odredbe o promjeni kamatne stope (taj dio prvostupanjske presude pravomoćno je potvrđen presudom VTS PŽ-7129/2013 donesenom 13. lipnja 2014. godine), predmetna tražbina s naslova stjecanja bez osnove nastale na temelju ništetnosti odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi je zastarjela, da se protivi navodima tužitelja da bi odredbe ugovora o kreditu kojom je ugovorena promjenjiva kamatna stopa bila ništetne, da je temeljem čl.26. ZOO dopušteno ugovaranje promjenjive kamatne stope,

da se, pod uvjetom da tužitelj dokaže svoje svojstvo potrošača, na ugovor o kreditu primjenjivao Zakon o zaštiti potrošača, i to kao poseban propis na području potrošačkog kreditiranja u odnosu na opće propise obveznog prava, sve do stupanja na snagu 1. siječnja 2010. posebnog Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, br. 75/09), da je hrvatski zakonodavac tek donošenjem Zakona i izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju iz 2012. godine postrožio režim jednostrane izmjene ugovorene kamate u ugovorima o potrošačkim kreditima, te do tada ni zakoni u Republici Hrvatskoj niti sudska praksa nisu zabranjivali jednostranu promjenu ugovorene kamatne stope u ugovorima o potrošačkim kreditima, pa stoga ugovorne odredbe kojima se ugovara pravo jednostrane izmjene ugovora nisu automatski nepoštene, nego su to samo one takve odredbe koje dopuštaju izmjene bez valjanog razloga ili koje u sebi ne sadrže razlog za izmjenu, da je tuženik u vrijeme sklapanja ugovora s tužiteljem na temelju valjanog zakonskog ovlaštenja iz posebnog zakona namijenjenog upravo zaštiti potrošača - Zakona o zaštiti potrošača, bio ovlašten ugovoriti promjenjivost ugovorne kamate zbog promjena tržišnih uvjeta, da je u trenutku sklapanja ugovora o kreditu, tužitelj je samostalno odabrao kredit s promjenjivom kamatnom stopom i to je rizik na koji je tužitelj pristao, koji je bio izričito naveden u ugovoru - da je kamatna stopa promjenjiva i da će o izmjeni tužitelj biti pravodobno obaviješten, da je tužitelj imao mogućnost izbora između više ponuđenih vrsta ugovora o kreditu i različitih kamatnih stopa i da je odluka za ovu vrstu ugovora bila njegova, da je nemoguće i da bi u najmanju ruku bilo neodgovorno prognozirati kakvo će stanje na tržištu biti u sljedećih 5 godina i o tome obavještavati klijente, osim navoda da je promjena moguća i da rizik postoji, a što je tuženik izričito naveo u ugovoru o kreditu, da visina kamatne stope ovisi o promjenama uvjeta na tržištu, koje ovise o brojnim elementima poput, EURIBOR-a, premije na rizik zemlje, referentne kamatne stope, troška regulacije, operativnog troška te rizičnosti klijenta i banke, da je prilikom promjene kamatne stope iz ovog ugovornog odnosa tuženik je uzimao u obzir sve navedene elemente, da promjenjiva kamatna stopa sa sobom nosi određeni rizik i to je notorna činjenica, a i tužitelj je o tome bio jasno obaviješten već u samom ugovoru koji je potpisao, da je po predmetnom kreditu došlo do blage i umjerene promjene kamatne stope, što je bilo predvidljivo kako tuženiku tako i tužitelju, da se u skladu s Direktivom o nepoštenoj poslovnoj praksi kao mjerilo prosječnog potrošača utvrđuje je li „u razumnoj mjeri obaviješten o bitnim elementima ugovora o kreditu, pažljiv i oprezan u pogledu svojeg tržišnog djelovanja“, da predmetna odredba o promjeni kamatne stope je jasno vidljiva te ista nije mogla ostati ne primijećena prilikom sklapanja ugovora o kreditu, da je neutemeljeno tvrditi da tužitelj nije bio svjestan rizika kada je predmetna odredba jasna, uočljiva i lako razumljiva, da se tužitelj nakon svake promjene iznosa mjesečnog anuiteta, kao i u slučaju bilo koje druge okolnosti s kojom eventualno nije bio zadovoljan, mogao obratiti tuženiku kako bi zajednički razmotrili mogućnosti otklanjanja okolnosti zbog kojih je tužitelj bio nezadovoljan, da tuženik nije nepošten, stoga zatezne kamate mogu eventualno teći tek od dana podnošenja tužbe, a ne od svake pojedine uplate, da ističe procesnopravni prigovor radi prebijanja (*compensatio per judicem*) u visini 350,00 EUR, uvećan za zakonske zatezne kamate koje na pojedine iznose teku od datuma dospijeca istih do isplate,

pri čemu tuženik pridržava pravo nakon provedenog vještačenja specificirati navedene pojedinačne mjesečne iznose i tijekom zakonske zatezne kamate, da tužitelj u predmetnom tužbenom zahtjevi nije u obzir uzeo postojanje negativnih razlika, da sukladno čl.346. st.3. ZOO u obzir se trebaju uzeti i svi dobici koje je tužitelj imao, a posljedično se predmetni dobici trebaju prebiti s iznosima koje bi tuženik bio obavezan nadoknaditi, da se posljedice eventualne ništetnosti odnose na obje ugovorne strane pa ne može samo tužitelj ostvarivati svoja prava na temelju ništetnosti, već je svaka ugovorna strana dužna vratiti dugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a slijedom svega navedenog tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti te naloži tužitelju naknaditi parnični trošak tuženiku zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske odluke.

3.1. Izvedeni dokazi:

- isprave: ugovor o kreditu br. 51144/07 od 29. svibnja 2007., pregled uplata i stanja obveza, obavijesti o promjenama kamatne stope, zahtjev za prijevremenom otplatom kredita u cijelosti, obračun prijevremene otplate kredita, izračun EKS-a i otplatni plan,
- saslušan je tužitelj (op. nakon što je zbog promjene suca glavna rasprava počela iznova ponovno je saslušan na ročištu 3. rujna 2026.).

3.2. Rješenjem ovog suda posl. br. P-483/2024-14. od 31. prosinca 2025. odbijen je dokazni prijedlog tužitelja za provedbu financijsko-knjigovodstvenog vještačenja jer je ocijenjeno da izvođenje tog dokaza nije potrebno i da ne bi pridonijelo utvrđivanju odlučnih činjenica.

4. Tužbeni zahtjevi nisu osnovani.

5. Nesporne činjenice (koje ujedno proizlaze i iz isprava uz spisu):

- tužitelj i pravni prednik tuženika Societe Generale - Splitska banka d.d. sklopili su 29. svibnja 2007. ugovor o kreditu br. 51144/07 na iznos od 180.000,00 HRK s rokom otplate od 120 mjeseci,
- u čl.5.2. i čl.9.2. ugovora određeno je da je kamatna stopa promjenjiva i može se povećavati ili smanjivati aktom kreditora,
- tijekom otplate kredita kamatna stopa je odlukom banke s početne od 9,20% godišnje povećana na 12,09 % godišnje, zatim smanjena na 9,69% godišnje te potom ponovno povećana na 10,69% godišnje,
- tužitelj je prijevremeno otplatio kredit u ožujku 2011. godine.

6. Sporne činjenice:

- je li predmetni kredit podignut u potrošačke svrhe i ima li tužitelj status potrošača,
- na koji način je tužitelj bio od strane banke informiran o odredbama ugovora i rizicima podizanja kredita u vidu mogućeg povećanja kamatne stope i slijedom toga mjesečnih anuiteta,
- je li bio informiran o parametrima koji utječu na odluku banke o promjeni kamatne stope.

7. Sadržaj izvedenih dokaza:

7.1. Isprave:

Sadržaj isprava u spisu nije bio sporan i posebno se ne izlaže.

7.2. Iskaz tužitelja:

"2007. godine sam podigao kredit u svrhu opremanja stana. U to vrijeme preselio sam iz kuće u stan i bila su mi potrebna sredstva za kupnju namještaja. U stanu nisam izvodio nikakve posebne građevinske radove osim krečenja. Većinu sredstava kredita utrošio sam upravo za opremanje stana. Bila je riječ o kreditu u visini od 180.000,00 kn. Prije podizanja kredita i u drugim bankama sam se informirao o uvjetima, međutim, upravo mi je Splitska banka nudila mogućnost podizanja najvećeg kredita. Uvjet je bio odgovarajući prosjek plaće, a također i da tekući račun prebacim u Splitsku banku. Do tada sam račun imao u Privrednoj banci Zagreb. Supruga mi je bila sudužnik. Kredit nisam otplatio u skladu sa otplatnim planom već sam ga prebio s drugim kreditom također kod Splitske banke. Mislim da je to bilo nakon dvije ili tri godine nakon podizanja kredita. Više se ne sjećam s kojim sam bankarskim službenikom dogovarao podizanje kredita, a ne sjećam se ni je li se radilo o ženskoj ili muškoj osobi. U banci sam bio radi prebacivanja tekućeg računa, a otprilike tjedan ili dva nakon toga, kredit mi je isplaćen. Ugovor o kreditu sam pročitao prije potpisivanja, ali nisam ga potpuno razumio. Upitao sam za visinu kamate i rekli su mi da iznosi 6,50%, ako se dobro sjećam. Nisu mi spominjali da bi se visina kamatne stope mogla mijenjati kasnije tijekom otplate kredita. Rate kredita su mi se skidale s plaće jer sam imao administrativnu zabranu. Od banke nisam dobio obavijesti o promjenama kamatne stope, a po visini iznosa koji su mi skidani s plaće na ime rata kredita, vidio sam da je došlo do promjene. Više se ne sjećam koliko je iznosila prva rata kredita, ali kasnije je narasla, mislim za 200,00 - 300,00 kn. Ja ne razumijem što je to promjenjiva kamatna stopa. U vrijeme podizanja kredita bio sam djelatna vojna osoba. Inače sam završio školu za industrijskog mehaničara. Nitko u banci mi nije objasnio parametre za promjenu visine kamatne stope i prilikom podizanja kredita mu je rečena samo visina rate i visina kamatne stope koja je u tom trenutku bila 6,50% koliko se sjećam. U banci su sastavili ugovor i ugovor je bio za pročitati i potpisati. Banci nisam predlagao nekakav drugačiji sadržaj ugovora o kreditu, a radilo se o najvećem kreditu koji sam mogao podići i prihvatio sam takav ugovor. U banci mi nisu govorili da bi moglo doći do nekakvog povećanja rata kredita. Nisam bio vlasnik firme, niti OPG-a, a od 2007. do danas živim u tom stanu zajedno s obitelji te ga nisam davao u najam."

8. Ocjena dokaza:

8.1. Vjerodostojnost isprava i točnost njihovog sadržaja nisu bili sporni.

8.2. Sud načelno prihvaća iskaz tužitelja. Stranke nisu predlagale druge dokaze na okolnosti namjene kredita te tijeka i sadržaja pregovora o sklapanju ugovora o kreditu,

pa tužiteljev iskaz nije mogao biti uspoređen s drugim ekvivalentnim dokazima. S druge strane, sam tuženik nije imao primjedbi na tužiteljev iskaz, pa nije bilo zapreka za njegovo prihvatanje, uz određenu zadržku u pogledu činjenice tužiteljevog (ne)razumijevanja pojma promjenjive kamatne stope.

9. Utvrđene činjenice:

Pored činjenica koje nisu bile sporne (predmetni ugovor o kreditu br. 51144/07 sklopljen je 29. svibnja 2007. na iznos od 180.000,00 HRK s rokom otplate od 120 mjeseci, u čl.5.2. i čl.9.2. ugovora određeno je da je kamatna stopa promjenjiva i može se povećavati ili smanjivati aktom kreditora, te je tijekom otplate s početne kamatne stope od 9,20% godišnje povećana na 12,09 % godišnje, zatim smanjena na 9,69% godišnje te potom ponovno povećana na kamatnu stopu od 10,69% godišnje, koja je važila do trenutka prijevremene otplate kredita u ožujku 2011.) nakon analize izvedenih dokaza utvrđeno je:

9.1. Svrha podizanja kredita nije bila određena ugovorom, dakle, riječ je o nenamjenskom ugovoru.

9.2. Sredstva kredita tužitelj je najvećim dijelom utrošio za potrošačke svrhe: opremanje svog stana namještajem. Navedeni stan tuženik do danas koristi za potrebe vlastitog i stanovanja svoje obitelji. Sredstvima kredita nije financirana nikakva tužiteljeva poslovna djelatnost. S obzirom na visinu kredita i tužiteljevo iskazivanje da je većinom sredstava kredita nabavljen namještaj za stan, moguće je zaključiti da je bila riječ o luksuznom namještaju.

9.3. Prije sklapanja ugovora o kreditu tužitelj je od strane banke bio općenito informiran o glavnim odredbama ugovora o kreditu, bez detaljnih pojašnjenja pojedinih ugovornih odredbi.

9.4. Sadržaj ugovora najvećim je dijelom bio zadan od strane banke i nije se pojedinačno pregovaralo o pojedinim odredbama, osim o iznosu kredita koji je određen na zahtjev tužitelja, ali ujedno limitiran u pogledu maksimalne visine od strane banke. Tužitelj nije pokušao inicirati takve pregovore već je prihvatio od strane banke ponuđeni ugovor. Pisani ugovor sačinjen je od strane banke u formi standardiziranog obrasca.

9.5. Iako je tuženik lakonski negirao razumijevanje pojma promjenjive kamatne stope, to negiranje nije bilo uvjerljivo te je sud stekao dojam da pojam kamatne stope koja se odlukom banke može mijenjati tijekom razdoblja otplate kredita, što nedvosmisleno stoji u ugovoru, nije u osnovi mogao biti nerazumljiv tužitelju bez obzira na njegovu naobrazbu, ako ne drugačije nego kao logička opreka pojmu nepromjenjive ili fiksne kamatne stope koja ostaje ista kroz cijelo vrijeme otplate kredita. Jednako tako, tužitelj je u određenoj mjeri morao biti svjestan rizika da u nekom trenutku dođe do promjene kamatne stope i da se to odrazi na visinu mjesečnih anuiteta.

9.6. Iako u čl.5.2. i čl.9.2. ugovora nedvosmisleno stoji da je kamatna stopa promjenjiva i može se povećavati ili smanjivati aktom kreditora, u ugovoru nisu ni u naznakama navedeni parametri i kriteriji kojima se banka vodi prilikom donošenja odluka o promjeni kamatne stope, a to nije tužitelju ni usmeno pojašnjeno od strane službenika banke ni prije sklapanja ugovora, niti nakon što je došlo do pojedinih povećanja kamatne stope.

10. Primjena materijalnog prava:

10.1. Na pravni odnos stranaka vezano za predmetni ugovor o kreditu, koji je odobren u kunama i ne sadrži valutnu klauzulu, ne primjenjuje se pravno utvrđenje iz postupka kolektivne pravne zaštite (presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1401/12 od 04. srpnja 2013., presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. i posl. br. PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018.) odnosno utvrđenje ugovornih odredbi o promjenjivim kamatnim stopama i o valutnoj klauzuli u švicarskim francima nepoštenima i ništetima.

10.2. Sporne ugovorne odredbe o promjenjivosti kamatne stope nisu uglavljene protivno propisima o bankarskom kreditnom poslovanju važećima u vrijeme sklapanja ugovora.

10.3. Budući da je kredit podignut u potrošačke svrhe, tužitelj ima status potrošača u smislu odredbe čl.3. t.1. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, br. 96/2003, 46/2007 i 79/2007 - dalje: ZZP 2003.), te mu na temelju tog statusa pripada odgovarajuća pravna zaštita.

10.4. Sljedeće odredbe ZZP 2023. mjerodavne su za odluku u ovoj pravnoj stvari:

"Pojam nepoštene ugovorne odredbe
Članak 81.

(1) Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjestnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

(2) Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca.

(3) Činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca.

(4) Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

(5) Odredbe ove glave Zakona ne primjenjuju se na ugovorne odredbe kojima se u ugovor unose zakonske odredbe prisilne naravi, odnosno kojima se u ugovor unose odredbe i načela konvencija koje obvezuju Republiku Hrvatsku. Pojedine ugovorne odredbe koje se mogu smatrati nepoštenima

Članak 82.

Ugovorne odredbe koje bi se, uz ispunjenje pretpostavki iz članka 81. ovoga Zakona, mogle smatrati nepoštenima jesu, primjerice:

....

- odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja ugovorne odredbe bez valjanog, ugovorom predviđenog, razloga,

...

Okolnosti koje se uzimaju u obzir prilikom ocjene ugovora

Članak 83.

Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba poštena uzimat će se u obzir narav robe ili usluge koji predstavljaju predmet ugovora, sve okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora, ostale ugovorne odredbe, kao i neki drugi ugovor koji, u odnosu na ugovor koji se ocjenjuje, predstavlja glavni ugovor.

Nedopuštenost ocjene pojedinih ugovornih odredaba

Članak 84.

Nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive.

Odredbe ugovora u pisanom obliku

Članak 85.

Ako, na temelju zakona ili sporazuma stranaka, ugovor mora biti u pisanom obliku, njegove odredbe moraju biti napisane jasno i lako razumljivo te moraju biti lako uočljive.

Tumačenje ugovora

Članak 86.

(1) Dvojbene ili nerazumljive ugovorne odredbe tumače se u smislu koji je povoljniji za potrošača.

(2) Pravilo iz prethodnog stavka ovoga članka ne primjenjuje se u postupcima pokrenutim na temelju članka 88. ovoga Zakona.

Posljedice nepoštenosti ugovorne odredbe

Članak 87.

(1) Nepoštena ugovorna odredba je ništava.

(2) Ništavost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost i samog ugovora ako on može opstati bez ništave odredbe."

10.5. Nakon podvođenja utvrđenih činjenica pod citirane zakonske odredbe zaključeno je:

10.5.1. O spornim odredbama ugovora o kreditu o promjenjivosti kamatne stope nije se pojedinačno pregovaralo i unaprijed su formulirane od strane banke, te tuženik nije imao utjecaja na njezin sadržaj. S druge strane, te su odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive u ugovoru svakoj prosječnoj osobi bez obzira na naobrazbu, pa tužitelj nije mogao biti nesvjestan mogućnosti promjene kamatne stope i visine mjesečnih anuiteta, te je morao imati u vidu rizike koji iz toga proistječu.

10.5.2. Unatoč njihovoj jasnoći (promjenjiva kamatna stopa u skladu s aktom kreditora) nejasno je i u ugovoru nije navedeno kojim parametrima i kriterijima se banka ima voditi prilikom donošenja odluka o promjeni kamatne stope. S vremenskim odmakom o tim kriterijima je moguće donijeti određene zaključke na temelju općepoznatih činjenica o ekonomskim zbivanjima

u vremenu otplate kredita koje se većim dijelom poklapa s trajanjem globalne gospodarske krize koja je počela 2008., uslijed koje je došlo do rasta kamatnih stopa određenih od strane središnjih nacionalnih banaka kao i kamatnih stopa komercijalnih banaka, te su uvjeti kreditiranja općenito postrožavani. U tom kontekstu povećanje kamatne stope po predmetnom ugovoru o kreditu nije se moglo smatrati neočekivanim. No, neovisno o tome je li povećanje kamatne stope imalo ekonomsko opravdanje, činjenica je da kriteriji povećanja nisu bili unaprijed obznanjeni tužitelju ni navedeni u ugovoru o kreditu.

10.5.3. Što se tiče samog kvantitativnog povećanja kamatne stope i slijedom toga povećanja mjesečnih anuiteta kredita, radilo se o razmjerno umjerenom rastu koji nije doveo do dramatičnog povećanja kreditne obveze. Početna kamatna stopa od 9,20% godišnje najprije je povećana na 12,09% godišnje, što je povećanje od 31%. Sljedeća izmjena je bila na 9,69% godišnje, što je za 5% veća stopa od početno ugovorene. Zadnje povećanje je bilo na 10,69% godišnje, što je za 16% veća stopa od početno ugovorene. Sukladno povećanju kamatne stope mjesečni anuiteti su iznosili (prema pregledu uplata i stanja obveza koji je tužitelj dostavio u prilogu tužbe): početni 2.318,51 Kn, nakon povećanja kamatne stope 2.593,64 Kn (od lipnja 2008.), potom 2.375,60 Kn (od siječnja 2009.) te u konačnici 2.459,98 Kn (od kolovoza 2009.).

10.5.4. Nakon što su u skladu s odredbom čl.83. ZZP 2003. sve navedene okolnosti uzete u obzir ocijenjeno je da je primjena ugovorne odredbe o promjenjivosti kamatne stope prema odluci kreditora uzrokovala neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača, međutim, nije nađeno da bi u postupanju banke prilikom ugovaranja predmetnog kredita te kasnije u tijeku njegove otplate i prilikom donošenja odluka o promjeni kamatne stope, bilo postupljeno suprotno načelu savjesnosti i poštenja ili s namjerom oštećenja potrošača, a s obzirom na umjereni kvantitativni opseg povećanja kamatne stope i s obzirom na način na koji su sredstva kredita utrošena - za nabavu luksuznog namještaja (op. što se može zaključiti prema visini kredita od 180.000,00 Kn i tužiteljevom iskazivanju da je većinu sredstava kredita utrošio za nabavu namještaja), nije nađeno ni da bi bila riječ o značajnoj neravnoteži u smislu odredbe čl.81. ZZP 2003.

10.5.5. Eventualno drugačije stajalište prema kojemu bi u konkretnom slučaju postojala značajna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana, po ocjeni ovog suda nije održivo i ono bi cjelokupnu poziciju tužitelja automatizmom svelo u kategoriju ugovorne strane kojoj ekstenzivna pravna zaštita pripada samim time što je naspram banci u slabijem ekonomskom položaju. Takav pristup ovom sudu prvog stupnja nije prihvatljiv, dok ispravnim smatra primjenu sveobuhvatne kritičke ocjene svih okolnosti slučaja, iz kojih okolnosti ne mogu biti izuzete one koje potrošaču ne idu u prilog, među kojima su i propusti potrošača u pažljivom razmatranju i razumnom oprezu prilikom preuzimanja ugovornih obveza, te način potrošnje novčanih sredstava priskrbljenih kreditom.

10.5.6. Zbog iznesenih razloga ocijenjeno je da odredbe čl.5.2. i 9.2. predmetnog ugovora o kreditu o promjenjivosti kamatne stope aktom kreditora nisu nepoštene ni ništetne.

11. Zbog toga nije osnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti navedenih ugovornih odredbi, a slijedom toga ni restitucijski tužbeni zahtjev za isplatu iznosa koji čine razliku između anuiteta obračunatih isključivo prema početno ugovorenoj kamatnoj stopi i bez njezinih promjena, te između anuiteta plaćenih od strane tužitelja uz primjenu povećane kamatne stope.

12. Parnični troškovi:

12.1. S obzirom na potpun uspjeh tuženika u parnici odluka o naknadi parničnih troškova iz točke II. izreke donesena je temeljem odredbe čl.154. st.1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP).

12.2. Potrebni u smislu odredaba čl.155. ZPP ocijenjeni su od strane tuženika zatraženi troškovi u visini koja, s obzirom na vrijednost predmeta spora označenu u tužbi, proizlazi iz Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, br. 138/23 i 107/2025 - dalje: Tarifa), i to odvjetničke nagrade za sastav tužbe i za zastupanje na pripremnom i na 3 ročišta za glavnu raspravu (5×200,00 EUR; 100 bodova × 2,00 EUR vrijednost boda, tbr.8. t.1. i tbr.9.t.1. Tarife), ukupno 1.000,00 EUR, uvećano za PDV 25% (250,00 EUR), ukupno 1.250,00 EUR.

12.3. Temeljem odredbe čl.151. st.3. ZPP na navedeni iznos su dosuđene i zatezne kamate tekuće od dana donošenja presude do isplate po stopi koja se određuje u skladu s čl.29. st.2. ZOO.

12.4. Nisu priznati zatraženi troškovi (55,00 EUR i 110,00 EUR) s naslova sudskih pristojbi na odgovor na tužbu i na presudu. Budući da je uspio u parnici, tuženik prema čl.4. t.1. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine, br. 118/18 i 51/23 - dalje: ZOSP) nije u obvezi platiti sudsku pristojbu na odgovor na tužbu. Budući da je tužitelj pokrenuo ovaj parnični postupak, prema čl.3. st.2. ZOSP obveza plaćanja sudske pristojbe na presudu tereti njega, a ne tuženika.

U Pakracu, 16. listopada 2026.

Sudac:
Matija Stokić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 15 (petnaest) dana računajući od dana održavanja ročišta za objavu i uručenje presude.

Broj zapisa: **9-3088e-bc12b**

Kontrolni broj: **0ca49-45d1d-c89e8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.